

a została harcerką już jako osoba dorosła.

Urodziła się w Lublinie, 13 listopada 1891 roku, była więc prawie równolatką Olgi Małkowskiej i Jadwigi Falkowskiej. Kiedy miała czternaście lat, wraz z młodszym bratem uczyła grupkę dzieci pisać, czytać, liczyć, wykladała im także początki historii Polski. Wtedy też po raz pierwszy stwierdziła, że chce być nauczycielką.

Maria Uklejska stwierdziła pewnego razu, że Wołowska jest "typem harcerskim", osobą o niezwykłym charakterze i zamiłowaniem do życia polowego. I według niej może wiele wnieść w życie innych harcerzy. Po tej rozmowie Zofia wstąpiła do 38 WZDH, a następnie bardzo szybko została instruktorką. O tym jak wysoko oceniali ją od samego początku żeńskie władze harcerskie, świadczy fakt, że została członkiem Głównej Kwatery Żeńskiej. Powierzono jej kierownictwo Wydziału Osobowego.

Zofia była zainteresowana przysposobieniem wojskowym, co wynikało z jej głębokiego patriotyzmu. Uważała, że harcerstwo w szerokim znaczeniu przygotowuje ideowo i moralnie do obrony Ojczyzny i powinno oddawać całość tego przygotowania, a więc również wyszkolenie praktyczne. Szerzej swoje poglądy na służbę państwu przedstawiła na VIII Konferencji Programowej Instruktoerek w Zwardoniu w sierpniu 1929 roku w referacie "Harcerstwo, a służba państwu". Pragnęła przeszczepić ideologię i metody zachowe i harcerskie na teren wychowania szkolnego. Założyła prywatną 6-klasową szkołę powszechną im. Andrzeja Małkowskiego. Uczniowie szkoły - dziewczynki i chłopcy - wychowani i nauczani byli metodami harcerskimi i tworzyli gromady zachowe, a w najstarszych klasach zastępy harcerskie. Poza pracą wychowawczą terenem szczególnego powodzenia Zofii były zebrania dyskusyjne oraz organizowanie i prowadzenie wycieczek. Zofia ze spokojem i powagą reagowała na najbardziej kontrowersyjne wypowiedzi. Wszelkie powstające nieporozumienia rozwiązywała z wielkim talentem i rozwiązywała je pomyślnie walcząc o obiektywną słuszność, a nie o własne racje.

Zofia bardzo wspierała więzi między harcerzami z różnych krajów. Mówiła, że słuchając wypowiedzi z całego świata, odczuwa się fakt, że wszędzie dziewczęta mają te same pragnienia. Choć składają Przyrzeczenie w różnych językach, treściowo występują w nim niemal identyczne wyrazy, a harcerki prowadzą między sobą identyczne niemal ćwiczenia i prace, walczą z podobnymi trudnościami i przeżywają podobne radości. Zofia twierdziła, że z dnia na dzień rośnie poczucie światowego braterstwa, świadomość, że jest ono dopełnieniem i rozszerzeniem uczuć narodowych oraz, że zadaniem organizacji harcerskiej całego świata jest pionierska praca zbliżenia narodów przez wychowanie młodzieży.

oralnym i wychowawczym - tym razem
harcerstwa Polskiego, gdyż dotycząca
obowiązującego w nim Prawa - zajęła się Zofia, wypowiadając się w piśmie
"Harcerstwo" w sprawie drugiej części dziesiątego punktu Prawa. Uznała bowiem,
że zakaz wyrażony w drugiej części dziesiątego punktu Prawa jest niepożyteczny. Po
pierwsze dlatego, że jest niezgodny z duchem harcerskiego wyrobienia charakteru -
wszędzie gdzie indziej mamy w metodzie harcerskiej wymagania pozytywne. Tu
zamiast ćwiczenia woli, uczenia opanowania, występuje zakaz nie mający nic
wspólnego z ideologią skautową: nie ma go w olbrzymiej większości organizacji
skautowych. Postawa Zofii Wołowskiej wobec drugiej części dziesiątego punktu
Prawa dowodzi jej wielkiej wewnętrznej uczciwości, przejawiającej się zresztą we
wszystkich leżących jej na sercu sprawach.

Po rozstaniu się z harcerstwem w 1948 roku, Zofia całą swoją energię
i doświadczenie poświęciła pracy nauczycielskiej oraz współpracy z Wydziałem
Wczasów m.st. Warszawy. Była nadal znakomitą nauczycielką, ale spotykało ją wiele
przykrości, gdyż nie mogła pogodzić się z różnymi zjawiskami, które
występowały w szkole, narzucane przez władze.

Zmarła w październiku 1969 roku. Sama często powtarzała, że do harcerstwa
wstąpiła "za późno" - była jednak jedną z tych instruktorek Organizacji Harcerskiej,
które swą myślą wychowawczą najwięcej do niej wniosły. Całą prawdę oddają trzy
słowa umieszczone na jej grobie: "Nauczyciela - Harcmistrzyni - Tatarniczka".

Źródło: <http://sokol19dh.republika.pl/rozne/4.5.html>

1. Zawód, który wykonywała drużna Zofia Wołowska z pasją i poświęceniem.
2. Kierownictwo w tym Wydziale zaproponowano drużnie Zofii w Głównej Kwaterze Żeńskiej.
3. Zainteresowanie drużny Zofii wynikające z patriotyzmu.
4. Miejsce, do którego chciała przeszczepić metody zuchowe i harcerskie.
5. Punkt Prawa Harcerskiego, który wzbudzał w drużnie Zofii wiele emocji.
6. Wspierała je między harcerzami z różnych krajów.
7. Jedno z określeń drużny umieszczone na jej nagrobku.

Click Here to upgrade to Unlimited Pages and Expanded Features

--	--	--	--	--

2.												
3.	4		6									
4.						5						
5.												
6.												
7.										2		

Hasło:

Prawidłowe rozwiązanie krzyżówki:

1.	N	A	U ₃	C	Z	Y	C ₁	I	E	L	K	A	
2.	O	S	O	B	O	W	Y						
3.	W ₄	O	J ₆	S	K	O	W	O	Ś	Ć			
4.	S	Z	K	O	Ł	A ₅							
5.	D	Z	I	E	S	I	Ą	T	Y				
6.	W	I	Ę	Z	I								
7.	H	A	R	C	M	I	S	T	R	Z ₂	Y	N	I

Hasło: Czuwaj!